

רבנו משה גלאנטי –
המטריות של
האמונה

סיפור מפלא על
כחה של תפלה, צפייה
לישועה ואהבת ה'

הַחוּרָה כְּמַעַט עֶבֶר
בִּירוּשָׁלַיִם. הַשָּׁמַיִם
כְּחָלִים, יְבֻשִׁים וּבְהִירִים.
אֵין אֶף עֲנֹן קָטָן.
אֵין גֶּשֶׁם לְשָׁדוּת, וּבֹרֹת
הַמַּיִם רִיקִים לְגַמְרִי.
"מָה נִשְׁתָּה?"
לְחַשׂוֹ הִילָדִים.
"מָה יִהְיֶה עִמָּנוּ?" דָּאָגוּ
הַהוֹרִים, וְנִשְׂאוּ עֵינֵי
לַשָּׁמַיִם.

הַגְזֵרָה הַקָּשָׁה שֶׁל הַפָּחָה הָרָשָׁע

הַפָּחָה שֶׁלַח מִכְתָּב אִיוֹם חָמור לָרַב
הָרֹאשִׁי, הָרֹאשׁוֹן לְצִיּוֹן – רַבֵּנוּ מֵשֶׁה
גִּלְאֲנֹטִי:

אַתֶּם מִתְפַּאֲרִים שְׂאֲתֶם עִם נִבְחָר,
וְקוֹרְאִים לֵה' 'אֲבִינוּ! אִם לֹא
אִם לֹא תִתְּפִלּוּ וְלֹא יֵרֵד גֶּשֶׁם
תוֹךְ שְׁלֹשָׁה יָמִים – אֲגַרֵּשׁ אֶת כָּל
הַיְּהוּדִים מִירוּשָׁלַיִם!

זַעֲקָה וּתְפִילָּה לְאֲבִינוּ שְׁבַשְׁמַיִם

פֶּחַד גָּדוֹל נָפַל עַל תּוֹשְׁבֵי הָעִיר. לְגַרֵּשׁ אֶת כָּל־מֶלֶךְ? רַבָּנוּ מֹשֶׁה הִכְרִיז מִיָּד עַל צוּם וּתְפִילָּה!
כָּל־אֲנָשִׁים וְנָשִׁים, זָקֵנִים וְיֻלְדִים, נָאֶסְפוּ לְבִכּוֹת וּלְהִתְחַנֵּן אֶל ה' שְׂוֹרִיד מָטָר.
כְּשִׁיהוּדֵי בְצָרָה – הוּא מִיָּד פּוֹנֶה לְאֲבִיו שְׁבַשְׁמַיִם!

הַסְפִּירָה לְאַחֹר: וְהַשְׁמִים אֵינָם עֲנִים

עָבַר יוֹם אֶחָד – הַשְׁמִים בְּהִירִים. עָבַר הַיּוֹם הַשְׁנִי
אֵין אֵף עֵנֹן בִּרְקִיעַ. וְהִנֵּה הַגִּידִים בִּרְרָע.
הַגִּיעַ הַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי, הַיּוֹם הָאַחֲרוֹן לַגִּזְרָה!

הַשָּׁמַשׁ חָמָּה וְקוֹפַחַת. הַזְמַן אוֹזֵל. וְאִזּוּ, הָרַב קָם
קָם וְאָמַר לְקָהֵל דָּבָר מַפְתִּיעַ בְּיוֹתֵר...

הַהוֹרָאָה הַמַּפְתִּיעָה שֶׁל הָרַב

"יְהוּדִים יְקַרִּים! הִלְבוּ מְעִילֵי חוֹרָף

עֲבִים, נַעֲלוּ מִגָּפִים גְּבוּהִים, וְקַחוּ

עִמָּכֶם מְטְרִיּוֹת!

כֹּאֲשֶׁר נַחֲזֹר מִתְּפִלָּה עַל קֶבֶר רַבִּי

שֶׁמָּעוֹן הַצַּדִּיק יֵרֵד גֶּשֶׁם שׁוֹטֵף

וְתִנָּשֵׁב רוּחַ סַעְרָה!

=

+

מִשׁוֹאֵת הָאֱמוּנָה: הוֹלְכִים בְּעֻקְבוֹת הַצַּדִּיק

הָאֵם יֵשׁ עֲנָנִים בַּשָּׁמַיִם? לֹא!

הָאֵם הַשֶּׁמֶשׁ זורחת בכח? כן!

הָאֵם הַיְּהוּדִים שָׁמְעוּ בְּקוֹל הָרֵב? כן וכן!

הֵם לָבְשׁוּ מְעִילִים בַּחֹם הַכָּבֵד עִם פְּזֻמוֹן בִּלְב: "הַשָּׁמַיִם יְבַשִּׁים,

הַשֶּׁמֶשׁ מְאִירָה, אֵךְ אָנוּ מֵאֲמִינִים – וְהִישׁוּעָה מִהֲרָה!"

מצעד האמונה ולעג הקצין

היהודים יצאו דרך שער
עוהודים "המרו" למר
שכם בשמש יוקדת.
קצין המשטרה ראה את
ההמון עטוף במעילים
ומטריות. הוא לא התאפק
והתחיל לצחק בקול רם!

"הביטו עליהם!" לעג הקצין,
"הולכים עם מטריות
כשאינו אף ענן מסביב!"

נְשִׁיקָה שֶׁל קְדוּשָׁה

מֵרַב כֶּעֶס וְזִלְזוּל, נִגַּשׁ הַקָּצִין
אֶל רֵבֵנוּ מֹשֶׁה גְּלֹאנְטִי...
וְסִטֵּר לוֹ בְּכַח עַל הַלְּחִי! מִכָּה
כּוֹאֶבֶת וּמִשְׁפִּילָה לְעֵינֵי כָלָם.

מָה עָשָׂה הָרֵב? כָּלוּם! הוּא
לֹא כֶעֶס, לֹא עָנָה, וְלֹא הִחְזִיר.
הוּא הַמְּשִׁיךְ לְצִעּוֹד בְּשִׁקֵּט
וּבַעֲמוּווּה, אֶל קֶבֶר רַבִּי
שְׁמַעוֹן הַצַּדִּיק.

קורעים את ארבות השמים

על מצבת קברו של רבי שמעון הצדיק, הרב כרע על
ברכיו. הם זעקו "סליחות" ובכו מעמק הלב.
"אבינו מלכנו!" קראו הילדים והמבוגרים, "פתח לנו את
ארבות השמים!" ופתאום... התנשאה רוח גדולה.
התכלת התפסטה בעננים שחורים!

הַנֵּס הַגָּדוֹל: הָאֻמוּנָה נִצָּחָה!

טָפָה... עוֹד טָפָה... וּפְתָאם – זָרַם אֲדִיר מִמְרוֹמִים!
גִּשְׁם שׁוֹטֵף! רוּחַ זִלְעָפוֹת!

כָּל הַקָּהָל פָּתְחוּ מִיד אֶת הַמְטָרִיּוֹת שֶׁהֵבִיאוּ אֲתָם
מִהֵבִית. הַיְלָדִים צָהָלוּ וְרָקְדוּ, הַהוֹרִים שָׁמְחוּ. ה'
שָׁמַע אֶת תְּפִילָּתָם!

חֲרַטַּת הַקָּצִין: "יש אֱלֹקִים בְּיִשְׂרָאֵל!"

כְּשֶׁהִגִּיעָה הַתְּהַלּוּכָה חֲזָרָה, רָץ
אֵלֵיהֶם קָצִין הַמִּשְׁטָרָה, רָטַב כָּלֹ
מֵהַגָּשָׁם! "כִּי וּלְוֹנָם"
הוּא נָפַל עַל בְּרַכְיוֹ לְפָנֵי רֵבֵנוּ מֹשֶׁה
וְצָעַק:

"עֲתָה יִדְעָתִי כִּי יֵשׁ אֱלֹקִים בְּיִשְׂרָאֵל!
אֲנִי, מַחֲלִי לִי וּסְלַח לִי עַל שֶׁהִכִּיתִי
אוֹתְךָ!"

גְּדִילַת הַסְּלִיחָה וְהַעֲנָוָה

הָאֵם הָרַב כָּעַס אוֹ הָעֲנִישׁ אֶת
הַקָּצִין?
לֹא! הָרַב נִעְנָה לוֹ בְּחִיּוֹךְ וְאָמַר
מֶלֶךְ אַחַת שֶׁל צַדִּיקִים:
"סִלַּחְתִּי כְּדַבְּרִיךָ!"

מִיד, הָרִים הַקָּצִין אֶת הָרַב עַל
כַּתִּיו, וְנָשָׂא אוֹתוֹ בְּכָבוֹד גָּדוֹל בְּכָל
הַדֶּרֶךְ עַד לְבֵיתוֹ.

קדוש ה' אֱמָתִי בְּעוֹלָם כָּלוּ

בְּמִשְׁךָ שְׁלֹשָׁה יָמִים רְצוּפִים לֹא חָדַל הַגָּשֶׁם לְרִדָּת!

כָּל גּוֹיֵי יְרוּשָׁלַיִם הוֹדוּ: "בְּזָכוֹת הַיְּהוּדִים יָרַד הַגָּשֶׁם, תִּפְלָתָם רְצוּיָה לְפָנֵי ה'!"

וְהַקָּצִין? בַּיּוֹם הָרְבִיעִי הוּא בָּא אֶל הָרֶב, בִּקֵּשׁ לְהִתְגַּיֵּר,
וְנִשְׂאָר תִּלְמִיד אוֹהֵב לְשִׁירָת אֶת רַבּוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמְטָרִיָּה הָרוֹחֶנִית שֶׁלָּנוּ

מה אנו לומדים מרבנו משה גלאנטי?
כשאנו מתפללים לה' – אנו צריכים
להאמין שהוא יעזר לנו בודאות.
ממש עד כדי לקחת מטריה לבחוץ
לבחוץ... גם כשיש שמש!

תפילה אמתית + אמונה בלב =
ישועה מאת ה'!